

kan ikke se, at der er nogen gyldig Grund dertil, tværtimod tror jeg, at det vil kunne være generende for senere Marineministre, naar Verftschefen er bleven udnævnt til Admiral. Der hører jo til at være Verftschef andre Egenfaber, end der hører til at være en god Kommandør paa et Skib; der hører dertil en vis administrativ Dydighed og maasse ogsaa noget mere teknisk Dydighed end den, der kan fordres hos enhver af Officererne, men det kan være vanskeligt forud at kunne slutte sig til den administrative Dydighed, der findes hos en Mand. Jeg tror derfor, at det vil være rigtigere, at han ikke ophøies til at være Admiral, men vedbliver som hidtil at være Kommandør, thi i det Tilfælde, at han saa ikke passer paa sin Plads, vil det være let for Marinebestyrelsen at bytte ham om. — Den sidste Grund, den høitærede Minister anførte imod Folkethingets Forslag, angik Skolerne, Undervisningsanstalterne. — Jeg skal her blot gjøre opmærksom paa, at det, Folkethinget gik ud fra som Grundbetragtningen, var, at de Rundfaber, der kunde staves udenfor en Søofficersskole, ikke burde meddeles paa Søofficersskolen, men burde fordres hos Bedkommende, der aspirerede til at blive Søofficer, inden de meldte sig til Skolen. Jeg tror, at denne Betragtning er ganske rigtig. Jeg kan ikke se, at der er nogen virkelig Grund til, at Realskole, som kunne læres andensteds, skulle være Gjenstand for Undervisning paa en Søofficersskole; om man ogsaa mener, at det kan være hensigtsmæssigt for nogle enkelte Fags Bedkommende at give de vordende Søofficerer yderligere Undervisning end den, der er givet f. Ex. ved den udvidede Præliminærexamen, saa er dette en anden Sag; men derimod tror jeg ikke, at en Søofficersskole egentlig behøver at meddele Eleverne de Rundfaber, som de paa anden Maade let ville kunne erbyrve. Jeg vil indrømme, at de to Aar, som Folkethinget foreslog skulde være tilstrækkeligt for den øvrige Undervisning paa Søofficersskolen; maasse vilde være en for knap Tid, naar Eleverne paa samme Tid skulde skaffe sig nogen Søfart; men jeg tror ogsaa, navnlig efter de Ytringer, som i sin Tid ere fremkomne i Folkethinget fra Udvalgets Ordfører, at dette var et af de Punkter, hvor man var tilbøielig til at underhandle med den ærede Minister, dersom man iøvrigt kunde vente en Overenskomst om Forslaget. Jeg skal ikke her gaa ind paa de andre Punkter, hvor der er Forandringer mellem den ærede Ministers Forslag og det Forslag, som Mindretallet her har stillet, saaledes som det var kommet fra Folkethinget. Jeg tror, at de andre Overensstemmelser egentlig maa regnes for mindre væsentlige, saaledes at de let vilde kunne udjevnes, naar man først var bleven enig om Hovedpunkterne; men det har jeg ikke troet, at der for Tiden var nogen Udsigt til, og derfor har jeg ikke taget i Betænkning ikke at stille enkelte Ændringer, men at stille hele Forslaget

som et samlet Ændringsforslag, hvilket jeg herved anbefaler.

Den fungerende Ordfører (Luzen):

Jeg skal ikke forsøge paa gennemgaaende at gaa ind paa det omfattende Ændringsforslag, som der foreligger, men jeg finder mig dog foranlediget til at fremhæve enkelte Punkter efter den Motivering, vi have hørt af den ærede Ordfører for Mindretallet, som har fremlagt Forslaget. Forslaget selv falder jo i mange Punkter sammen med det af Regjeringen forelagte Forslag, i andre Punkter er der nogen Forskjellighed, der neppe kan betragtes som værende af nogen egentlig principiel Natur, og dertil vilde jeg paa en Maade henregne flere af dem, der ere nævnte af den ærede Ordfører for Mindretallet, den sidste ærede Taler. Derimod er der andre Punkter, hvor Forskjellen er saa stærkt fremtrædende, at jeg dog tror, det vil være rigtigst paa dette Standpunkt af Forhandlingerne at fremhæve dem i Korthed. Det, som jeg navnlig vilde henlede Opmærksomheden paa, er Alt, hvad der vedrører Uddannelsen baade med Hensyn til de menige indskaldte Værnepligtige og med Hensyn til Skolerne. Det vil nemlig bemærkes, at det Antal Værnepligtige, som efter Mindretallets Forslag er tænkt at indskaldes, er betydeligt større end det er efter Regjeringens Lovforslag, nemlig 1,500 Mand aarlig mod 950. Af disse 1,500 Mand er vel de 300 betænkt til Søforterne, men der bliver dog saaledes 250 Mand mere til aarlig Indskaldelse og Indøvelse, end hvad der findes i Regjeringens Lovforslag. En saa betydelig større Indskaldelse maa gjøre Fordring paa et større Apparat til Uddannelse igjennem det Antal Stibe, der skulde udfendes, og igjennem det Personel, der skulde benyttes til at indøve Mandfabet, men i begge Retninger findes der ikke i dette Forslag Noget, som kan være betryggende. Det fremgaar meget mere, naar man betragter §§ 5—13, som angaa det værnepligtige Mandstabs Indskaldelse og Uddannelse, at man snarere lægger mindre Vægt paa det Apparat, hvorved Uddannelsen skulde finde Sted, end Tilfældet er efter Lovforslaget. Jeg skal saaledes for det Første fremhæve, at den eneste Bestemmelse, der i Lovforslaget findes for at betegne Omfanget af de aarlige Udrustninger, nemlig, at de skulde svare omtrent til 1,200 Mand i 6 Maaned, ikke findes i Mindretallets Forslag. Marinebestyrelsen skulde altsaa alene være henvist til, hvad der bliver vedtaget under Finanslovens Behandling, for at kunne bestemme Aarets Udrustninger, hvorimod det selvfølgelig maa være af ikke ringe Betydning for Administrationen, at den for længere Tid kan lægge en Plan for Øvelserne, hvortil den sættes i Stand, naar der i Lovforslaget selv findes en Anvisning til Omfanget af Øvelserne. En anden Bestem-